

Húsvét ünneplése vagy megélése?

Suhai György

2019.04.02.

Csak ünnepled a Húsvétot vagy a Húsvét valóságában élsz? Fontos tudnunk azt, hogy az első századi őskeresztyének nem ünnepeltek évente egyszer „Húsvétot”, hanem minden úrnapiján (a hét első napján) és minden úrvacsora alkalmával ünnevelték a húsvéti események jelentőségét! Egész évben, folyamatosan emlékeztek meg Krisztus haláláról és feltámadásáról. Az őskeresztyének a Húsvét valóságában élték az életüket.

A Húsvét évente egyszeri megünneplése az ÓSZ-i időkből, azaz a törvény és az intézményes vallás korszakába vezet vissza minket, amikor Isten népe évente egyszer fel kellett, hogy menjen egy szent helyre, a jeruzsálemi templomba, hogy megünnepelje a pászkát, a páska bárány leölését, azaz az egyiptomi fáraó rabságából való szabadulást. Jézus, a mi Páskabárányunk, azonban sehol nem rendelte el azt, hogy évente egyszer egy ünnep keretében emlékezzünk meg az ő haláláról és feltámadásáról. Ehelyett azt hagyta meg tanítványai számára, hogy a páskavacsora alkalmával szerzett és az azt felváltó úrvacsorában emlékezzenek az ő halálára és az ennek köszönhetően végbement szabadításukra az ördög, a test és a bűn rabságából, amit akár napi gyakorisággal házanként, családonként is megtehettek (Apcsel 2:46). A hét első napján pedig ismét összegyülekeztek, hogy Krisztus feltámadására emlékeztessék magukat és annak jelentőségére, hisz Jézus ezen a napon támadt fel.

Mi szükség is lehetett volna még egy újabb ünnepre, évente egyszer, ahol ugyanazt ünneplik, amit hetente illetve naponta is ünnepeltek egész évben? Az őskeresztyének a húsvéti történetek valóságában éltek minden nap. Az intézményes egyház ezzel szemben évente egyszer Húsvétot ünnepel és ezzel megpróbálja híveit visszarepíteni az ÓSZ, azaz a törvény korszakába, mely próbálkozásnak ellent kell tudni állni. Önmagában nem lenne azzal se baj, ha valaki évente egyszer is megemlékezne a húsvéti történetekről, ha ezt nem csak ezen a kitüntetett ünnepen tenné, hanem egész évben a húsvét valóságában élne és arra emlékezne, azt ünnepelné, a testvérekkel együtt.

Na de honnan tudhatom, hogy a Húsvét valóságában élek? Onnan, hogy átélem, konkrét élethelyzetekben, hogy az ó-emberem Krisztussal együtt megfeszítettet, meghalt és eltemettetett és Krisztussal együtt én is egy új életre támadtam fel. Vagyis, amikor azt tapasztalom, hogy...

- szívemből meg tudok bocsátani azoknak, akik vétkeztek ellenem,
- szeretni tudom az ellenségemet és azokat, akik nagyon másként gondolkodnak, mint én,
- nem leszek ideges, haragos olyan helyzetekben, melyekben azelőtt ideges voltam,
- megszabadulok függőségekből, gyötrő gondolatok, érzések és visszatérő bűnök rabságából,
- nem vágok vissza, nem akarok bosszút állni, amikor valaki megbánt és fájdalmat okoz nekem,
- stb.

Mindez egyedül és kizárólag újjászületés, hit és Szentlélek által lehetséges. Ez az, ami hiányzik az intézményes egyházból/vallásból és ezért érik be azzal, hogy évi egy alkalommal Jézus halálát és feltámadását ünnepeljük. S az már csak hab a tortán, ha ehhez még hozzávesszük a „Húsvét” pogány gyökereit is. Hogy miként vált a Húsvét Krisztus halála, feltámadása ünnepéből a tojást tojój nyuszi ünnepévé, abba most nem szeretnék belemenni (bővebben ld. <http://regi.sofar.hu/2005/03/27/a-husvet-eredete-es-unnepkore/>).